

Hæc dicit Dominus :
 Si pactum meum inter diem et noctem,
 et leges celo et terræ non posui :
 equidem et semen Jacob et David servi mei
 projiciam,
 ut non assumam de semine ejus principes se-
 minis Abraam, et Isaac, et Jacob.
 Reducam enim conversionem eorum, et miserebor
 eis.
 Cap. XXXIV. — Verbum quod factum est ad Je-
 ramiã a Domino,
 quando Nabuchodonosor rex Babylonis, et om-
 nis exercitus ejus,
 universaque regna terræ, quæ erant sub pote-
 state manus ejus,
 et omnes populi bellabant contra Jerusalem,
 et contra omnes urbes ejus, dicens :
 Hæc dicit Dominus Deus Israel :
 Vade, et loquere ad Sedeciam regem Juda :
 et dices ad eum :
 Hæc dicit Dominus :
 Ecco ego tradam civitatem hanc in manus regis
 Babylonis,
 et succendet eam igni,
 Et tu non effugies de manu ejus.
 sed comprehensione capieris.
 et in manu ejus traderis :
 Et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt,
 et os ejus cum ore tuo loquetur,
 et Babylonem introibis.
 Attamen audi verbum Domini, Sedecia rex Juda :
 Hæc dicit Dominus ad te :
 Non morieris in gladio,
 sed in pace morieris :
 Et secundum combustiones patrum tuorum regum
 priorum, qui fuerunt ante te,
 sic comburent te :
 Et va, Domine, plangent te :
 quia verbum ego locutus sum, dicit Dominus.
 Et locutus est Jeremias propheta ad Sedeciam
 regem Juda universa verba hæc in Jerusalem.
 Et exercitus regis Babylonis pugnabat contra Je-
 rusalem,
 et contra omnes civitates Juda, quæ reliquæ
 erant,
 Contra Lachis, et contra Azecha :
 hæc enim supererant de civitatibus Juda, urbes
 munitæ.
 Verbum, quod factum est ad Jeremiã a Domino,

¹ Aliter canon S. Germani, ubi legitur : « Ut dimitteret unusquisque servum suum Hebræum,

postquam percussit rex Sedecias fœdus cum
 omni populo in Jerusalem ;
 Prædicans, ut dimitteret unusquisque servum
 suum,
 et unusquisque ancillam suam, Hebræum et
 Hebræam, liberos.
 Et nequaquam dominarentur eis,
 id est, in Judæo et fratre suo.
 Audierunt ergo omnes principes et universus po-
 pulus, qui inierant pactum, et dimitteret
 unusquisque servum suum, et unusquisque
 ancillam suam liberos ¹,
 et ultra non dominarentur in [Al. tacet in] eis :
 Audierunt igitur, et dimiserunt :
 et conversi sunt deinceps :
 Et retraxerunt servos et ancillas suas,
 quos dimiserant liberos,
 et subjugarunt in famulos et in famulas.
 Et factum est verbum Domini ad Jeremiã a Do-
 mino, dicens :
 Hæc dicit Dominus Deus Israel :
 Ego percussi fœdus cum patribus vestris, in die
 quo eduxi eos de terra Ægypti,
 de domo servitutis, dicens :
 Cum completi fuerint septem anni,
 dimittat unusquisque fratrem suum Hebræum, qui
 venditus est ei,
 et serviet tibi sex annis :
 et dimittes eum a te liberum :
 Et non audierunt patres vestri me,
 nec inclinaverunt aurem suam.
 Et conversi estis vos hodie,
 et fecistis quod rectum est in oculis meis,
 ut prædicaretis libertatem unusquisque ad ami-
 cum suum :
 Et inistis pactum in conspectu meo,
 in domo in qua invocatum est nomen meum
 super eam.
 Et reversi estis, et commaculastis nomen meum :
 et reduxistis unusquisque servum suum, et
 unusquisque ancillam suam, quos dimise-
 ratis ut essent liberi et suæ potestatis :
 et subjugastis eos ut sint vobis servi et an-
 cillæ.
 Propterea hæc dicit Dominus :
 Vos non audistis me, ut prædicaretis libertatem
 unusquisque fratri suo, et unusquisque
 amico suo :

et unusquisque ancillam suam Hebræam liberos». MART.

Ecco ego prædico vobis libertatem ¹, ait Domi-
 nus,
 ad gladium, et pestem, et famem :
 et dabo vos in commotionem cunctis regnis
 terræ.
 Et dabo viros, qui prævaricantur fœdus meum,
 et non observaverunt verba fœderis,
 quibus assensi sunt in conspectu meo,
 Vitulum quem conciderunt in duas partes,
 et transierunt inter divisiones ejus :
 Principes Juda et principes Jerusalem,
 eunuchi et sacerdotes,
 et omnis populus terræ, qui transierunt in-
 ter divisiones vituli :
 Et dabo eos in manu inimicorum suorum,
 et in manu quærentium animam eorum :
 Et erit morticinum eorum in escam volatilibus
 cœli
 et bestiis terræ.
 Et Sedeciam regem Juda, et principes ejus, dabo
 in manu inimicorum suorum,
 et in manu quærentium animam eorum,
 et in manu exercituum regis Babylonis, qui
 recesserunt a vobis.
 Ecco ego præcipio, dicit Dominus,
 et reducam eos in civitatem hanc,
 et præliabuntur adversus eam, et capient eam,
 et incendunt igni :
 Et civitates Juda dabo in solitudinem,
 eo quod non sit habitator.
 Cap. XXXV. — Verbum, quod factum est ad Je-
 remiã a Domino,
 in diebus Joachim filii Josiæ, regis Juda, di-
 cens :
 Vade ad domum Rechabitarum, et loquere eis ;
 et introduce eos in domum Domini, in unam
 exedram thesaurorum,
 et dabis eis bibere vinum,
 Et assumpsi Jezoniam filium Jeremiæ filii Absa-
 nia, et fratres ejus,
 et omnes filios ejus, universam domum Re-
 chabitarum ;
 Et introduxi eos in domum Domini ad gazophy-
 lacium filiorum Anan filii Jegedelæ hominis
 Dei,
 quod erat juxta gazophylacium principum, su-
 per thesaurum Maasæ filii Sellum,
 qui erat custos vestibuli.

Et posui coram filiis domus Rechabitarum sey-
 phos plenos vino, et calices :
 et dixi ad eos :
 Bibite vinum.
 Qui responderunt :
 Non bibemus vinum :
 Quia Jonadab filius Rechab, pater noster, præ-
 cepit nobis, dicens :
 Non bibetis vinum vos, et filii vestri, usque in
 sempiternum :
 et domum non edificabitis,
 et sementem non seretis,
 et vineas non plantabitis, nec habebitis ;
 Sed in tabernaculis habitabitis, cunctis diebus
 vestris,
 ut vivatis diebus multis super faciem terræ in
 qua vos peregrinamini.
 Obedivimus ergo voci Jonadab filii Rechab, pa-
 tris nostri, in omnibus quæ præcepit nobis,
 ita ut non biberemus vinum cunctis diebus
 nostris nos,
 et mulieres nostræ,
 filii, et filia nostræ :
 et non edificarem domos ad habitandum :
 et vineam, et agrum, et sementem non habui-
 mus :
 Sed habitavimus in tabernaculis,
 et obedientes fecimus [Al. fuimus] juxta om-
 nia quæ præcepit nobis Jonadab pater nos-
 ter.
 Cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Ba-
 bylonis ad terram nostram,
 Diximus :
 Venite, et ingrediamur Jerusalem a facie exerci-
 tus Chaldeorum, et a facie exercitus Syriæ :
 et mansimus in Jerusalem.
 Et factum est verbum Domini ad Jeremiã, di-
 cens :
 Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel :
 Vade, et dic viris Juda,
 et habitatoribus Jerusalem :
 Nunquid non recipietis disciplinam, ut obediat
 verbis meis, dicit Dominus ?
 Prævaluerunt sermones Jonadab filii Rechab,
 quos præcepit filiis suis, ut non biberent vi-
 num,
 et non biberunt usque ad diem hanc,
 quia obedierunt præcepto patris sui ;

¹ Exemplaria canonis cum aliquot codicibus mss. non legunt pronomen « vobis », sed hoc modo : « Ecco ego prædico libertatem ». Hebraus

tamen habet לָכֶם « tachem », id est, « vobis ». MART.

Ego autem locutus sum ad vos, de mane consurgens et loquens, et non obedistis mihi.

Misque ad vos omnes servos meos prophetas consurgens diluculo, mittensque, et dicens:

Convertimini unusquisque a via sua pessima, et bona facite studia vestra:

Et nolite sequi deos alienos, neque colatis eos; et habitabitis in terra quam dedi vobis et patribus vestris:

et non inclinastis aurem vestram, neque aurdistis me.

Firmaverunt igitur filii Jonadab filii Rechab preceptum patris sui, quod preceperat eis: populus autem iste non obedivit mihi.

Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:

Ece ego adducam super Juda, et super omnes habitatores Jerusalem, universam afflictionem quam locutus sum adversum eos:

eo quod locutus sum ad illos, et non audierunt:

Vocavi illos, et non responderunt mihi.

Domui autem Rechabitarum dixit Jeremias:

Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel:

Pro eo quod obedistis precepto Jonadab patris vestri, et custodistis omnia mandata ejus, et fecistis universa quæ precepit vobis:

Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel:

Non deficiet vir de stirpe Jonadab filii Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

Cap. XXXVI. — Et factum est in anno quarto Joachim filii Josiæ regis Juda:

factum est verbum hoc ad Jeremiam a Domino, dicens:

Tolle volumen libri, et scribes in eo omnia verba quæ locutus sum tibi adversum Israel et Judam, et adversum omnes gentes;

a die qua locutus sum ad te, ex diebus Josiæ usque ad diem hanc:

Si forte, audiente domo Juda, universa mala quæ ego cogito facere eis, revertatur unusquisque a via sua pessima: et propitius ero iniquitati, et peccato eorum.

Vocavit ergo Jeremias Baruch filium Nerie: et scripsit Baruch ex ore Jeremie, omnes sermones Domini quos locutus est ad eum: in volumine libri.

Et precepit Jeremias Baruch, dicens:

Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini.

Ingredere ergo tu, et lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo, verba Domini, audiente populo in domo Domini, in die jejuni:

Insuper et audiente universo Juda, qui veniunt de civitatibus suis, leges eis:

Si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini, et revertatur unusquisque a via sua pessima:

Quoniam magnus furor et indignatio, quam locutus est Dominus adversum populum hunc.

Et fecit Baruch filius Nerie, juxta omnia quæ preceperat ei Jeremias propheta, legens ex volumine sermones Domini in domo Domini.

Factum est autem in anno quinto Joachim filii Josiæ regis Juda, in mense nono, prædicaverunt jejunium in conspectu Domini omni populo in Jerusalem, et universæ multitudini, quæ confluerat de civitatibus Juda in Jerusalem.

Legitque Baruch ex volumine sermones Jeremie in domo Domini, in gazophylacio Gamariæ filii Saphan scribæ, in vestibulo superiori, in introitu portæ novæ domus Domini, audiente omni populo.

Cumque audisset Michæas filius Gamariæ filii Saphan omnes sermones Domini ex libro, descendit in domum regis ad gazophylacium scribæ:

Et ecce ibi omnes principes sedebant: Elisama scriba, et Dalaias filius Semeiæ, et Elmathan filius Achobor, et Gamarias filius Saphan, et Sedecias filius Ananiæ, et universi principes.

Et nuntiavit eis Michæas omnia verba quæ audivit, legente Baruch ex volumine in auribus populi.

Miserunt itaque omnes principes ad Baruch, Judi filium Nathanie, filii Selemie, filii Chusidicentes:

Volumen, ex quo legisti, audiente populo, sume in manu tua, et veni.

Tulit ergo Baruch filius Nerie volumen in manu sua, et venit ad eos, Et dixerunt ad eum:

Sede, et lege hæc in auribus nostris:

Et legit Baruch in auribus eorum.

Igitur cum audissent omnia verba, obstuperunt unusquisque ad proximum suum et dixerunt ad Baruch:

Nuntiare debemus regi omnes sermones istos.

Et interrogaverunt eum dicentes:

Indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore ejus,

Dixit autem eis Baruch:

Ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos;

et ego scribebam in volumine atramento:

Et dixerunt principes ad Baruch:

Vade, et abscondere tu et Jeremias, et nemo sciat ubi sitis.

Et ingressi sunt ad regem in atrium: porro volumen commendaverunt in gazophylacio Elisamæ scribæ:

Misitque rex Judi, ut sumeret volumen: qui tollens illud de gazophylacio Elisamæ scribæ, legit, audiente rege, et universis principibus qui stabant circa regem.

Rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono:

et posita erat coram eo arula plena prunis.

Cumque legisset Judi tres pagellas vel quatuor, scidit illud scalpello scribæ, et projecit in ignem, qui erat super arulam, donec consumeretur omne volumen igni qui erat in arula.

Et non timerunt, neque sciderunt vestimenta sua rex et omnes servi ejus:

qui audierunt universos sermones istos.

Verumtamen Elnathan, et Dalaias, et Gamarias, contraxerunt regi, ne combureret librum: et non audivit eos.

Et precepit rex Jeremiel filio Ammelech, et Saraiæ filio Ezriel, et Selemie filio Abdeel, ut comprehenderent Baruch scribam, et Jeremiam prophetam:

Abscondit autem eos Dominus.

Et factum est verbum Domini ad Jeremiam [Al. add. prophetam], postquam combusserat rex

volumen, et sermones quos scripserat Baruch ex ore Jeremie, dicens:

Rursum tolle volumen aliud:

et scribe in eo omnes sermones priores, qui erunt in volumine primo, quod combussit Joachim rex Juda.

Et ad Joachim regem Juda dices:

Hæc dicit Dominus:

Tu combussisti volumen illud, dicens:

Quare scripsisti in eo annuntians:

Festinus veniet rex Babylonis, et vastabit terram hanc, et cessare faciet ex illa hominem, et jumentum?

Propterea hæc dicit Dominus contra Joachim regem Juda:

Non erit ex eo qui sedeat super solium David: et cadaver ejus projicietur ad astum per diem, et ad gelu per noctem.

Et visitabo contra eum, et contra semen ejus, et contra servos ejus, iniquitates suas, Et adducam super eos, et super habitatores Jerusalem, et super viros Juda, omne malum, quod locutus sum ad eos, et non audierunt.

Jeremias autem tulit volumen aliud, et dedit illud Baruch filio Nerie scribæ: qui scripsit in eo ex ore Jeremie omnes sermones libri, quem combusserat Joachim rex Juda igni:

insuper additi sunt sermones multo plures, quam antea fuerant.

Cap. XXXVII. — Et regnavit rex Sedecias filius Josiæ pro Jechonia filio Joachim, quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in terra Juda.

Et non obedivit ipse, et servi ejus, et populus terræ, verbis Domini,

Quæ locutus est in manu Jeremie prophete.

Et misit rex Sedecias Juchal filium Selemie, et Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem, ad Jeremiam prophetam, dicens:

Ora pro nobis Dominum Deum nostrum.

Jeremias autem libere ambulabat in medio populi:

non enim miserant eum in custodiam carceris.

Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Ægypto:

et audientes Chaldæi, qui obsidebant Jerusalem, hujusmodi nuntium, recesserunt ab Jerusalem.

Et factum est verbum Domini ad Jeremiam pro-

phetam, dicens :
 Hæc dicit Dominus Deus Israel :
 Sic dicetis regi Juda,
 qui misit vos ad me interrogandum :
 Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est vobis
 in auxilium,
 revertetur in terram suam in Ægyptum.
 Et redient Chaldæi, et bellabunt contra civitatem
 hanc,
 et capient eam, et incendunt [Al. succendent
 eam] igni.
 Hæc dicit Dominus :
 Nolite decipere animas vestras, dicentes :
 Eunt abibunt, et recedent a nobis Chaldæi ;
 quis non abibunt :
 Sed et si percusseritis omnem exercitum Chalde-
 orum, qui preliantur adversum vos,
 et relicti fuerint, ex eis aliqui vulnerati :
 Singuli de tentorio suo consurgent,
 et incendunt civitatem hanc igni.
 Ergo cum recessisset exercitus Chaldaeorum ab Je-
 rusalem propter exercitum Pharaonis,
 egressus est Jeremias de Jerusalem, ut iret in
 terram Benjamin,
 et dividerent ibi possessionem in conspectu ci-
 vium.
 Cumque pervenisset ad Portam in Benjamin,
 erat ibi custos portæ per vices, nomine Jerias,
 filius Selemie, filii Ananiae,
 et apprehendit Jeremiam prophetam, dicens :
 Ad Chaldaeorum profugis.
 Et respondit Jeremias :
 Falsum est,
 non fugio ad Chaldæos.
 Et non audivit eum :
 sed comprehendit Jerias Jeremiam,
 et adduxit eum ad principes.
 Quam ob rem irati principes contra Jeremiam,
 cæsum eum miserunt in carcerem, qui erat in
 domo Jonathan scribæ :
 ipse enim prepositus erat super carcerem.
 Itaque ingressus est Jeremias in domum lacu et
 in ergastulum :
 sedit ibi Jeremias diebus multis.
 Mittens autem rex Sedecias tulit eum :
 et interrogavit eum in domo sua abscondite, et
 dixit :
 Putasne est sermo a Domino ?
 Et dixit Jeremias : Est :
 et ait :

¹ Alias Vulgati : « Submiserunt Jeremiam funibus in lacum, in quo non erat aqua, etc ». Lon-
 gius ab Hebræo.

In manu regis Babylonis traderis.
 Et dixit Jeremias ad regem Sedeciam :
 Quid peccavi tibi, et servis tuis, et populo tuo,
 quia misisti me in domum carceris ?
 Ubi sunt propheta vestri, qui prophetabant vo-
 bis, et dicebant :
 Non veniet rex Babylonis super vos, et super ter-
 ram hanc ?
 Nunc ergo audi, obsecro, domine mi rex,
 valeat deprecatio mea in conspectu tuo :
 et ne me remittas in domum Jonathan scribæ,
 ne moriar ibi.
 Præcepit ergo rex Sedecias, ut traderetur Jere-
 mias in vestibulo carceris :
 et daretur ei torta panis quotidie, excepto pul-
 mento,
 donec consumerentur omnes panes de civi-
 tate :
 Et mansit Jeremias in vestibulo carceris.
 Cap. XXXVIII. — Audivit autem Saphatias filius
 Mathan, et Gedelias filius Phassur, et Juchal
 filius Selemie, et Phassur filius Melchie,
 sermones, quos Jeremias loquebatur ad omnem
 populum, dicens :
 Hæc dicit Dominus :
 Quicumque manserit in civitate hac,
 morietur gladio, et fame, et peste :
 Qui autem profugerit ad Chaldæos, vivet,
 et erit anima ejus sospes et vivens.
 Hæc dicit Dominus :
 Tradendo tradetur civitas hæc in manu exercitus
 regis Babylonis,
 et capiet eam.
 Et dixerunt principes regi :
 Rogamus ut occidatur homo iste :
 de industria enim dissolvit manus virorum bel-
 lantium, qui remanserunt in civitate hac,
 et manus universi populi,
 loquens ad eos juxta verba hæc :
 Siquidem homo iste non querit pacem populo
 huic, sed malum.
 Et dixit rex Sedecias :
 Ecce ipse in manibus vestris est :
 nec enim fas est regem vobis quidquam negare.
 Tulerunt ergo Jeremiam,
 et projecerunt eum in lacum Melchie filii Ame-
 lech,
 qui erat in vestibulo carceris :
 Et submiserunt Jeremiam in funibus :
 et in lacu non erat aqua¹, sed lutum :

Descendit itaque Jeremias in cœnum.
 Audivit autem Abdemelech, Æthiops vir, eunu-
 chus qui erat in domo regis,
 quod misissent Jeremiam in lacum :
 porro rex sedebat in porta Benjamin.
 Et egressus est Abdemelech de domo regis,
 et locutus est ad regem, dicens :
 Domine mi rex,
 malefecerunt viri isti omnia quæcumque perpe-
 trarunt contra Jeremiam prophetam,
 mittentes eum in lacum,
 ut moriatur ibi fame,
 non sunt enim panes ultra in civitate.
 Præcepit itaque rex Abdemelech Æthiopi, di-
 cens :
 Tolle tecum hinc triginta viros,
 et leva Jeremiam prophetam de lacu antequam
 moriatur.
 Assumptis ergo Abdemelech secum viris,
 ingressus est domum regis quæ erat sub cel-
 lario :
 et tulit inde veteres pannos, et antiqua quæ
 computruerant,
 et misit ea ad Jeremiam in lacum per funi-
 culos.
 Dixitque Abdemelech Æthiops ad Jeremiam :
 Pone veteres pannos,
 et hæc scissa et putrida, sub cubito manuum
 tuarum, et subter¹ funes.
 Fecit ergo Jeremias sic.
 Et extraxerunt Jeremiam funibus,
 et eduxerunt eum de lacu.
 Mansit autem Jeremias in vestibulo carceris.
 Et misit rex Sedecias,
 et tulit ad se Jeremiam prophetam ad ostium
 tertium, quod erat in domo Domini :
 Et dixit rex ad Jeremiam :
 Interrogo ego te sermonem,
 ne abscondas a me aliquid.
 Dixit autem Jeremias ad Sedeciam :
 Si annuntiavero tibi, nunquid non interficies
 me ?
 Et si consilium tibi dederò,
 non me audies.
 Juravit ergo rex Sedecias Jeremiam clam, di-
 cens :
 Vivit Dominus, qui fecit nobis animam hanc,
 si occidero te, et si tradidero te in manu vi-
 vorum istorum, qui querunt animam tuam.
 Et dixit Jeremias ad Sedeciam :

¹ In aliis libris « super », contradicente Hebræo תחת.

Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel :
 Si profectus exieris ad principes regis Babylo-
 nis, vivet anima tua,
 et civitas hæc non succendetur igni :
 et salvus eris tu, et domus tua.
 Si autem non exieris ad principes regis Baby-
 lonis,
 tradetur civitas hæc in manus Chaldaeorum,
 et succendent eam igni :
 et tu non effugies de manu eorum.
 Et dixit rex Sedecias ad Jeremiam :
 Sollicitus sum propter Judæos qui transfugerunt
 ad Chaldæos :
 ne forte tradar in manus eorum, et illudant
 mihi.
 Respondit autem Jeremias :
 Non te tradent,
 audi, quæso, vocem Domini, quam ego loquor
 ad te,
 et bene tibi erit,
 et vivet anima tua.
 Quod si nolueris egredi,
 isto est sermo, quem ostendit mihi Dominus :
 Ecce omnes mulieres quæ remanserunt in domo
 regis Juda,
 educentur ad principes regis Babylonis :
 Et ipsæ dicent : Seduxerunt te,
 et prævaluerunt adversum te viri pacifici
 tui,
 demerserunt in cœno et in lubrico pedes tuos,
 et recesserunt a te.
 Et omnes uxores tuæ et filii tui educentur ad
 Chaldæos :
 et non effugies manus eorum,
 sed in manu regis Babylonis capieris :
 et civitatem hanc comburet igni.
 Dixit ergo Sedecias ad Jeremiam :
 Nullus sciat verba hæc,
 et non morieris.
 Si autem audierint principes quia locutus sum
 tecum, et venerint, ad te, et dixerint tibi :
 Indica nobis quid locutus sis cum rege, ne celes
 nos, et non te interficiemus ;
 et quid locutus est tecum rex :
 Dices ad eos :
 Prostravi ego preces meas coram rege,
 ne me reduci juberet in domum Jonathan, et
 ibi morerer.
 Venerunt ergo omnes principes ad Jeremiam,
 et interrogaverunt eum :

Et locutus est eis,
juxta omnia verba quæ præceperat ei rex,
Et cessaverunt ab eo :
nihil enim fuerat auditum.
Mansit vero Jeremias in vestibulo carceris usque
ad diem quo capta est Jerusalem :
et factum est ut caperetur Jerusalem.
Cap. XXXIX. — Anno nono Sedecie regis Juda,
mense decimo, venit Nabuchodonosor rex
Babylonis, et omnis exercitus ejus ad Jeru-
salem,
et obsidebant eam.
Undecimo autem anno Sedecie, mense quarto,
quinta mensis, aperta est civitas.
Et ingressi sunt omnes principes regis Babylo-
nis,
et sederunt in porta media :
Neregel, Sereser, Somergarnabu, Sarsachim, Ra-
hsares, Neregel, Sereser, Rebmag,
et omnes reliqui principes regis Babylonis.
Cumque vidisset eos Sedecias rex Juda, et omnes
viri bellatores,
fugerunt :
Et egressi sunt nocte de civitate per viam horti
regis, et per portam quæ erat inter duos mu-
ros,
et egressi sunt ad viam deserti.
Persecutus est autem eos exercitus Chaldeorum :
et comprehenderunt Sedeciam in campo solitu-
dinis Jerichuntinae,
et captum adduxerunt ad Nabuchodonosor re-
gem Babylonis in Reblatha, quæ est in terra
Emath :
Et locutus est ad eum judicium.
Et occidit rex Babylonis filios Sedecie in Rebla-
tha, in oculis ejus :
et omnes nobiles Juda occidit rex Babylonis.
Oculos quoque Sedecie eruit :
et vinxit eum compedibus, ut duceretur in Ba-
bylonem.
Domum quoque regis, et domum vulgi succe-
derunt Chaldei igni,
et murum Jerusalem subverterunt.
Et reliquias populi, quæ remanserunt in civitate,
et perfugas, qui transfugerant ad eum :
et superfluos vulgi, qui remanserant,
transtulit Nabuzardan magister militum in Ba-
bylonem.
Et de plebe pauperum, qui nihil penitus habe-
bant,
dimisit Nabuzardan magister militum in terra
Juda :

et dedit eis vineas et cisternas in die illa :
Præceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis
de Jeremia Nabuzardan magistro militum, di-
cens :
Tolle illum,
et pone super eum oculos tuos,
nihilque ei mali facias :
sed ut voluerit, sic facias ei.
Misit ergo Nabuzardan princeps militum, et Nabu-
sezban, et Rabsares, et Neregel, et Sereser,
et Rebmag, et omnes optimates regis Baby-
lonis,
miserunt, et tulerunt Jeremiam de vestibulo
carceris,
et tradiderunt eum Godolie filio Ahicam filii
Saphan,
ut intraret domum, et habitaret in populo.
Ad Jeremiam autem factus fuerat sermo Do-
mini,
cum clausus esset in vestibulo carceris, di-
cens :
Vade, et dic Abdemelech Æthiopi, dicens :
Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel :
Ecco ego inducam sermones meos super civita-
tem hanc in malum, et non in bonum :
et erunt in conspectu tuo in die illa.
Et liberabo te in die illa, ait Dominus :
et non traderis in manus virorum quos tu for-
midas. Sed eruens liberabo te,
et gladio non cades :
Sed erit tibi anima tua in salutem,
quia in me habuisti fiduciam, ait Dominus.
Cap. XL. — Sermo, qui factus est ad Jeremiam a
Domino, postquam dimissus est a Nabuzar-
dan magistro militum de Rama,
quando tulit eum vincum catenis in medio
omnium, qui migrabant de Jerusalem et
Juda,
et ducebantur in Babylonem.
Tollens ergo princeps militum Jeremiam, dixit ad
eum :
Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super
locum istum :
et adduxit, et fecit Dominus sicut locutus est ;
quia peccastis Domino, et non audistis vocem
ejus, et factus est vobis sermo hic.
Nunc ergo ecce solvi te hodie de catenis
quæ sunt in manibus tuis :
Si placet tibi, ut venias mecum in Babylonem, ve-
ni,
et ponam oculos meos super te :
Si autem displicet tibi venire mecum in Babylo-

nem, reside :
Ecce omnis terra in conspectu tuo est :
quod elegeris, et quo placuerit tibi ut vadas,
illuc perge.
Et tecum noli venire,
sed habita apud Godoliam filium Ahicam, filii
Saphan,
quem præposuit rex Babylonis civitatibus Ju-
da.
Habita ergo cum eo in medio populi :
vel quocunque placuerit tibi, ut vadas, vade.
Dedit quoque ei magister militum cibaria, et mu-
nacula,
et dimisit eum.
Venit autem Jeremias ad Godoliam filium Ahi-
cam in Maspath,
et habitavit cum eo in medio populi qui relictus
fuerat in terra.
Cum ergo audissent omnes principes exercitus,
qui dispersi fuerant per regiones, ipsi et so-
cii eorum,
quod præfocisset rex Babylonis Godoliam fi-
lium Ahicam, terræ,
et quod commendasset ei viros, et mulieres, et
parvulos,
et de pauperibus terræ, qui non fuerant trans-
lati in Babylonem,
Venerunt ad Godoliam in Maspath ;
et Ismael filius Nathanie, et Johannam et Jo-
nathan filii Caree, et Sareas filius Thane-
meth, et filii Ophi, qui erant de Netophati,
et Jezonias filius Maachati : ipsi et viri eo-
rum.
Et juravit eis Godolias filius Ahicam, filii Saphan,
et comitibus eorum, dicens :
Nolite timere servire Chaldeis,
habitare in terra, et servite regi Babylonis,
et bene erit vobis.
Ecco ego habito in Maspath,
ut respondeam præcepto Chaldeorum, qui mil-
tantur ad nos :
Vos autem colligite vindemiam, et messem, et
oleum, et condite in vasis vestris,
et manete in urbibus vestris quas tenetis.
Sed et omnes Judæi, qui erant in Moab, et in
filiis Ammon, et in Idumæa, et in universis
regionibus,
audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in
Judæa :
et quod præposuisset super eos Godoliam fi-
lium Ahicam, filii Saphan :
Reversi sunt, inquam, omnes Judæi de universis

locis ad quæ profugerant,
et venerunt in terram Juda ad Godoliam in
Maspath :
et collegerunt vinum, et messem multam nimis.
Johannam autem filium Caree, et omnes principes
exercitus, qui dispersi fuerant in regioni-
bus,
venerunt ad Godoliam in Maspath. Et dixe-
runt ei :
Scito quia Baalis rex filiorum Ammon misit Isma-
el filium Nathanie percutere animam tuam.
Et non credidit eis Godolias filius Ahicam.
Johannam vero filium Caree dixit ad Godoliam seor-
sum in Maspath, loquens :
Ibo, et percutiam Ismael filium Nathanie, nullo
sciente,
ne interficiat animam tuam,
et dissipentur omnes Judæi, qui congregati
sunt ad te,
et peribunt reliquias Juda.
Et ait Godolias filius Ahicam ad Johannam filium
Caree.
Noli facere verbum hoc :
falsum enim tu loqueris de Ismael.
Cap. XLII. — Et factum est in mense septimo,
venit Ismael filius Nathanie, filii Elisama de
semine regali,
et optimates regis, et decem viri cum eo, ad
Godoliam filium Ahicam in Maspath :
et comederunt ibi panes simul in Maspath.
Surrexit autem Ismael filius Nathanie et decem
viri qui erant cum eo,
et percusserunt Godoliam filium Ahicam, filii Sa-
phan gladio,
et interfecerunt eum, quem præfecerat rex Ba-
bylonis, terræ.
Omnes quoque Judæos, qui erant cum Godolia in
Maspath,
et Chaldæos, qui reperti sunt ibi,
et viros bellatores percussit Ismael.
Secundo autem die postquam occiderat Godoliam,
nullo adhuc sciente,
venerunt viri de Sichem, et de Silo, et de Sa-
maria octoginta viri,
rasi barba, et scissis vestibus, et squalentes :
et munera et thus habebant in manu,
ut offerrent in domo Domini.
Egressus ergo Ismael filius Nathanie in occursum
eorum de Maspath,
incedens et plorans ibat :
cum autem occurrisset eis,
dixit ad eos :

Venite ad Godoliam filium Ahicam.
 Qui cum venissent ad medium civitatis
 interfecit eos Ismael filius Nathanie circa me-
 ditum flaci,
 ipse, et viri qui erant cum eo.
 Decem autem viri reperti sunt inter eos,
 qui dixerunt ad Ismael:
 Noli occidere nos:
 quia habemus thesauros in agro,
 frumenti, et hordei, et olei, et mellis.
 Et cessavit,
 et non interfecit eos cum fratribus suis.
 Lacus autem, in quem projecit Ismael omnia
 cadavera virorum quos percussit propter Go-
 doliam,
 ipse est, quem fecit rex Asa propter Baasa re-
 gem Israel:
 ipsum replevi Ismael filius Nathanie occisis.
 Et captivas duxit Ismael omnes reliquias populi,
 qui erant in Maspath:
 filias regis, et universum populum, qui reman-
 serat in Maspath:
 quos commendaverat Nabuzardan princeps mi-
 litie Godolie filio Ahicam.
 Et cepit eos Ismael filius Nathanie,
 et abiit ut transiret ad filios Ammon.
 Audivit autem Johanna filius Caree, et omnes
 principes bellatorum qui erant cum eo, om-
 ne malum quod fecerat Ismael filius Nathanie.
 Et assumptis universis viris, profecti sunt, ut bel-
 larent adversum Ismael filium Nathanie,
 et invenerunt eum ad aquas multas,
 que sunt in Gaboon.
 Cumque vidisset omnis populus, qui erat cum Is-
 mael, Johanna filium Caree, et universos prin-
 cipes bellatorum qui erant cum eo,
 letati sunt.
 Et reversus est omnis populus, quem ceperat Is-
 mael, in Maspath:
 reversusque abiit ad Johanna filium Caree.
 Ismael autem filius Nathanie fugit cum octo vi-
 ris a facie Johanna,
 et abiit ad filios Ammon.
 Tulit ergo Johanna filius Caree, et omnes prin-
 cipes bellatorum, qui erant cum eo,
 universas reliquias vulgi, quas reducerat ab
 Ismael filio Nathanie de Maspath,
 postquam percussit Godoliam filium Ahicam:
 fortes viros ad prelium, et mulieres, et pueros,
 et eunuchos, quos reducerat de Gaboon.
 Et abierunt, et sederunt peregrinantes in Chama-
 am que est juxta Beth-Leem,

ut pergerent et introirent Ægyptum a facie
 Chaldeorum:
 Timebant enim eos,
 quia percussor Ismael filius Nathanie Godo-
 liam filium Ahicam,
 quem preposuerat rex Babylonis in terra
 Juda.
 Cap. XLIII.— Et accesserunt omnes principes bel-
 latorum, et Johanna filius Caree, et Jezonias
 filius Osaie,
 et reliquum vulgus a parvo usque ad magnum:
 Dixeruntque ad Jeremiam prophetam:
 Cadat oratio nostra in conspectu tuo:
 et ora pro nobis ad Dominum Deum tuum, pro
 universis reliquis istis:
 Quia derelicti sumus pauci de pluribus,
 sicut oculi tui nos intuentur;
 Et annuntiet nobis Dominus Deus tuus viam per
 quam pergamus,
 et verbum quod faciamus.
 Dixit autem ad eos Jeremias propheta:
 Audivi:
 Ecco ego oro ad Dominum Deum vestrum secun-
 dum verba vestra.
 Omne verbum quodcumque responderit mihi, in-
 dicabo vobis,
 nec celabo vos quidquam.
 Et illi dixerunt ad Jeremiam:
 Sit Dominus inter nos testis veritatis et fidei,
 si non juxta omne verbum, in quo miserit te
 Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus.
 Sive bonum est, sive malum,
 voci Domini Dei nostri, ad quem mittimus te,
 obediemus:
 ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini
 Dei nostri.
 Cum autem completi essent decem dies,
 factum est verbum Domini ad Jeremiam.
 Vocavitque Johanna filium Caree, et omnes prin-
 cipes bellatorum, qui erant cum eo,
 et universum populum a minimo usque ad
 magnum.
 Et dixit ad eos:
 Hec dicit Dominus Deus Israel, ad quem misistis
 me,
 ut prosternerem preces vestras in conspectu ejus:
 Si quiescentes manseritis in terra hac,
 edificabo vos, et non destruam,
 Plantabo,
 et non evellam:
 Jam enim placatus sum super malo quod feci vobis.
 Nolite timere a facie regis Babylonis, quem vos

pavidis formidatis:
 nolite metuere eum, dicit Dominus:
 quia vobiscum sum ego, ut salvos faciam vos, et
 eorum de manu ejus,
 Et dabo vobis misericordias, et miserebor vestri,
 et habitare vos faciam in terra vestra.
 Si autem dixeritis vos:
 Non habitabimus in terra ista,
 nec audiemus vocem Domini Dei nostri, dicentes:
 Nequaquam,
 sed ad terram Ægypti pergemus:
 ubi non videbimus bellum,
 et clangorem tubæ non audiemus,
 et famem non sustinebimus,
 et ibi habitabimus.
 Propter hoc nunc audite verbum Domini, reliquias
 Juda:
 Hec dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
 Si posueritis faciem vestram, ut ingrediamini,
 Ægyptum,
 et intraveritis, ut ibi habitetis:
 Gladius, quem vos formidatis,
 ibi comprehendet vos in terra Ægypti:
 et famis, pro qua estis solliciti,
 adherbit vobis in Ægypto,
 et ibi moriemini.
 Omnesque viri qui posuerunt faciem suam ut in-
 grediantur Ægyptum,
 et [Al. ut] habitent ibi,
 morientur gladio, et fame, et peste:
 Nullus de eis remanebit,
 nec effugiet a facie mali quod ego afferam su-
 per eos,
 Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel:
 Sicut conflatus est furor meus, et indignatio mea
 super habitatores Jerusalem:
 sic conflabitur indignatio mea super vos, cum in-
 gressi fueritis Ægyptum,
 et eritis in jusjurandum,
 et in stuporem, et in maledictum, et in oppro-
 brium:
 et nequaquam ultra videbitis locum istum.
 Verbum Domini super vos, reliquias Juda:
 Nolite intrare Ægyptum:
 scientes scientis quia obstestatus sum vos hodie,
 quia decepistis animas vestras,
 Vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum
 dicentes:
 Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum,
 et juxta omnia quæcumque dixerit tibi Dominus
 Deus noster
 Sic annuntia nobis, et faciemus.

Et annuntiavi vobis hodie, et non audietis vocem
 Domini Dei vestri,
 Super universis pro quibus misit me ad vos.
 Nunc ergo scientes scientis quia gladio, fame, et
 peste moriemini in loco
 ad quem voluistis intrare, ut habitaretis ibi.
 Cap. XLIII.— Factum est autem, cum complisset
 Jeremias loquens ad populum universos ser-
 mones Domini Dei eorum,
 pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum
 ad illos, omnia verba hæc:
 Dixit Azarias filius Osaie, et Johanna filius Caree,
 et omnes viri superbi,
 dicentes ad Jeremiam:
 Mandacium tu loqueris:
 non misit te Dominus Deus noster, dicens:
 Non ingrediamini Ægyptum, ut habitetis illic.
 Sed Baruch filius Nerie incitat te adversum nos,
 ut tradat nos in manus Chaldeorum,
 ut interficiat nos, et traduci faciat in Babylonem.
 Et non audivit Johanna filius Caree, et omnes
 principes bellatorum, et universus populus,
 vocem Domini,
 ut maneret in terra Juda.
 Sed tollens Johanna filius Caree, et universi prin-
 cipes bellatorum, universos reliquiarum Juda
 qui reversi fuerant de cunctis gentibus ad
 quas fuerant ante dispersi, ut habitarent in
 terra Juda; viros et, mulieres et, parvulos, et
 filias regis et omnem animam, quam reliquerat
 Nabuzardan princeps militie cum Godolia filio
 Ahicam, filii Saphan,
 et Jeremiam prophetam, et Baruch filium Nerie,
 Ingressi sunt terram Ægypti, quia non obedie-
 runt voci Domini:
 et venerunt usque ad Taphnis.
 Et factus est sermo Domini ad Jeremiam in Taph-
 nis, dicens:
 Sume lapides grandes in manu tua,
 et abscondes eos in crypta que est sub muro la-
 tericio in porta domus Pharaonis in Taphnis,
 cementibus viris Judeis:
 Et dices ad eos:
 Hec dicit Dominus exercituum Deus Israel:
 Ecco ego mittam, et assumam Nabuchodonosor
 regem Babylonis servum meum:
 et ponam thronum ejus super lapides istos,
 quos abscondi,
 et statuet solum suum super eos.
 Veniensque percutiet terram Ægypti:
 Quos in mortem,
 in mortem:

Et quos in captivitatem,
in captivitatem ;
Et quos in gladium,
in gladium.
Et succendet ignem in delubris deorum Ægypti :
et comburet ea,
et captivos ducent illos :
Et amicitur terra Ægypti, sicut amicitur pastor
pallio suo :
et egredietur inde in pace.
Et conteret statuas domus solis, que sunt in terra
Ægypti,
et delubra deorum Ægypti comburet igni.
Cap. XLIV. — Verbum, quod factum est per Jeremiam
ad omnes Judæos, qui habitabant in terra Ægypti,
habitantes in Magdalo, et in Taphnis, et in Memphis,
et in terra Phatures, dicens :
Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel :
Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi super
Jerusalem et super omnes urbes Juda :
et ecce sunt deserta hodie,
et non est in eis habitator ;
Propter militiam, quam fecerunt, ut me ad iracundiam
provocarent,
et irent, [Al. ut] sacrificarent, et colerent
deos alienos,
quos nesciebant et illi, et vos, et patres vestri.
Et misi ad vos omnes servos meos prophetas, de nocte
consurgens,
mittensque et dicens :
Nolite facere verbum abominationis hujuscemodi,
quam odivi.
Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam,
ut converterentur a malis suis,
et non sacrificarent diis alienis.
Et conflata est indignatio mea et furor meus,
et succensa est in civitatibus Juda, et in plateis
Jerusalem :
Et versum sunt in solitudinem et in vastitatem,
secundum diem hanc.
Et nunc hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel :
Quare vos facitis malum grande [Al. add. hoc] contra
animas vestras,
ut intreat ex vobis vir et mulier,
parvulus et lactens de medio Juda,
ne relinquatur vobis quiddam residuum :
Provocantes me in operibus manuum vestrarum,
sacrificando diis alienis, in terra Ægypti,
ut quam ingressi estis, ut habitetis ibi :
et desperatis, et sitis in maledictionem,

et in opprobrium cunctis gentibus terræ ?
Nunquid oblitis estis mala patrum vestrorum, et
mala regum Juda,
et mala uxorum ejus,
et mala vestra,
et mala uxorum vestrarum,
que fecerunt in terra Juda, et in regionibus
Jerusalem ?
Non sunt mundati usque ad diem hanc ;
et non timuerunt,
et non ambulaverunt in lege Domini,
et in præceptis meis,
que dedicoram vobis et coram patribus vestris.
Ideo hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel :
Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum,
et disperdam omnem Judam.
Et assumam reliquias Juda, qui posuerunt facies
suas ut ingrederentur terram Ægypti,
et habitarent ibi :
Et consumentur omnes in terra Ægypti,
cadent in gladio et in fame :
et consumentur a minimo usque ad maximum,
in gladio et in fame morietur :
Et erunt in jurandum, et in miraculum, et in
maledictionem,
et in opprobrium.
Et visitabo super habitatores terræ Ægypti,
sicut visitavi super Jerusalem,
in gladio, et fame, et in peste.
Et non erit qui effugiat, ut sit residuum de reliquiis
Judeorum,
qui vadunt, ut peregrinentur in terra Ægypti :
Et revertantur in terram Juda,
ad quam ipsi elevarunt animas suas, ut revertantur
et habitent ibi :
non revertentur, nisi qui fugerint.
Responderunt autem Jeremia omnes viri, scientes
quod sacrificarent uxores eorum diis alienis,
Et universas mulieres, quarum stabat multitudo
grandis,
Et omnis populus habitantium in terra Ægypti in
Phatures, dicentes :
Sermonem, quem locutus es ad nos in nomine Do-
mini, non audiemus ex te ;
sed facientes faciemus omne verbum quod egre-
diatur de ore nostro :
ut sacrificemus reginæ cæli, et libemus ei liba-
mina,
sicut fecimus nos, et patres nostri,
reges nostri, et principes nostri,
in urbibus Juda, et in plateis Jerusalem.
Et saturati sumus panibus, et bene nobis

orat, malumque non vidimus :
Ex eo autem tempore, quo cessavimus sacrificare
reginæ cæli, et libare ei libamina,
Indigemus omnibus,
et gladio et fame consumpti sumus.
Quod si nos sacrificamus reginæ cæli, et libamus
ei libamina :
nunquid sine viris nostris facimus ei placentas
ad colendum eam, et libandum ei libamina ?
Et dixit Jeremia ad omnem populum, adversum
viros, et adversum mulieres,
et adversum universam plebem,
qui responderant et verbum, dicens :
Nunquid non sacrificium quod sacrificastis in
civitatibus Juda, et in plateis Jerusalem,
vos et patres vestri,
reges vestri, et principes vestri,
et populus terræ,
horum recordatus est Dominus,
et ascendit super eorum ejus ?
Et non poterat Dominus ultra portare propter
militiam studiorum vestrorum,
et propter abominationes quas fecistis.
Et facta est terra vestra in desolationem,
et in stuporem, et in maledictam,
eo quod non sit habitator sicut est dies hæc.
Propterea quod sacrificaveritis idolis,
et peccaveritis Domino, et non audieritis vocem
Domini,
et in lege, et in præceptis, et in testimoniis ejus
non ambulaveritis :
Idcirco evenerunt vobis mala hæc,
sicut est dies hæc.
Dixit autem Jeremia ad omnem populum, et ad
universas mulieres :
Audite verbum Domini, omnis Juda,
qui estis in terra Ægypti ;
Hæc inquit Dominus exercituum Deus Israel, dicens :
Vos et uxores vestre, locuti estis ore vestro,
et manibus vestris implestis, dicentes :
Faciamus vota nostra, que vivimus,
ut sacrificemus reginæ cæli, et libemus ei liba-
mina.
Implestis vota vestra,
et opere perpetrastis ea.
Ideo audite verbum Domini, omnis Juda,
qui habitatis in terra Ægypti :
Ecce ego juravi in nomine meo magno, ait Dominus :
quia nequaquam ultra nomen meum vocabitur
ex ore omnis viri Judæi dicentis :

Vivit Dominus Deus, et in omni terra Ægypti.

Ecce ego vigilabo super eos in malum, et non in bonum :

et consumentur omnes viri Juda, qui sunt in terra Ægypti, gladio et fame,
donec penitus consumantur.

Et qui fugerint gladium,
revertentur de terra Ægypti in terram Juda viri pauci :

Et scient omnes reliquias Juda ingredientium terram Ægypti, ut habitent ibi,
cujus sermo compleatur, meus, an illorum.

Et hoc vobis signum, ait Dominus,
quod visitem ego super vos in loco isto :
ut sciatis quia vere complebantur sermones mei
contra vos in malum.

Hæc dicit Dominus :
Ecce ego tradam Pharaonem Ephree regem Ægypti
in manu inimicorum ejus, et manu querentium
animam illius.

Sicut tradidi Seduciam regem Juda in manu Nabuchonosor regis Babylonis inimici sui,
et querentis animam ejus.

Cap. XLV. — Verbum quod locutus est Jeremias
propheta ad Baruch filium Nerie, cum scripsisset
verba in libro de ore Jeremiae,
anno quarto Joachim filii Josie regis Juda, dicens :
Hæc dicit Dominus Deus Israel ad te, Baruch :
Dixisti :

Vae mihi misero !
Quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo,
Laboravi in gemitu meo,
et requiem non inveni.

Hæc dices ad eum :
Sic dicit Dominus :

Ecce quos edificavi, ego destruo :
et quos plantavi, ego evello,
et universam terram hanc.

Et tu quæris tibi grandia ?
Noli quærere :

Quia ecce ego addueam malum super omnem carnem,
ait Dominus :
et dabo tibi animam tuam in salutem,
in omnibus locis, ad quoscunque perrexeris.

Cap. XLVI. — Quod factum est verbum Domini
ad Jeremiam prophetam contra gentes ad Ægyptum,
adversum exercitum Pharaonis Nechao regis Ægypti,
qui erat juxta fluvium Euphratem in Characmis,

¹ Alii libri, « Hæc dicit Dominus : Sic dices ad eum ».

quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno Joachim filii Josiae regis Juda. Præparate scutum et clypeum, et procedite ad bellum.

Jungite equos, et ascendite equites : state in galeis, polite lanceas, induite vos loriceis.

Quid igitur? Vidi ipsos pavidos, et terga vertentes, fortes eorum cæcos :

Fugerunt concitii, nec respexerunt : terror undique, ait Dominus.

Non fugiat velox, nec salvari se putet fortis : ad aquilonem juxta flumen Euphratem victi sunt, et ruerunt.

Quis est iste, qui quasi flumen ascendit : et veluti fluviorum, intumescunt gurgites ejus?

Ægyptus fluminis instar ascendet, et velut flumina movebuntur fluctus ejus, et dicit :

Ascendens operiam terram : perdam civitatem, et habitatores ejus.

Ascendite equos, et exsultate in curribus, et procedant fortes,

Æthiopia et Libyes tenentes scutum, et Lydii arripientes et jacentes sagittas.

Dies autem ille Domini Dei exercituum, dies ultionis, ut sumat vindictam de inimicis suis.

Devorabit gladius, et saturabitur, et inebriabitur sanguine eorum :

Victima enim Domini [Al. add. Dei] exercituum in terra aquilonis juxta flumen Euphratem.

Ascende in Galaad, et tolle resinam, virgo filia Ægypti :

Frustra multiplicas medicamina, sanitas non erit tibi.

Audierunt gentes ignominiam tuam, et ululatus tuus replevit terram :

Quia fortis impexit in fortem, et ambo pariter considerunt.

Verbum quod locutus est Dominus ad Jeremiam prophetam, super eo quod venturus esset [Al. est] Nabuchodonosor rex Babylonis, et percussurus terram Ægypti.

Annuntiate Ægypto, et auditum facite Magdalo, et resonet in Memphis, et in Thaphnis dicite.

Sta, et præpara te :

quia devorabit gladius ea quæ per circuitum tuum sunt.

Quare computruit fortis tuus ?

Non stetit, quoniam Dominus subvertit eum.

Multiplicavit ruentes, ceciditque vir ad proximum suum : et dicent :

Surge, et revertamur ad populum nostrum, et ad terram nativitatis nostræ, a facie gladii columbæ.

Vocate nomen Pharaonis regis Ægypti, Tumultum adduxit tempus.

Vivo ego, inquit rex, Dominus exercituum nomen ejus : Quoniam sicut Thabor in montibus et sicut Charmelus in mari, veniet.

Vasa transmigrationsis fac tibi habitatrix filia Ægypti ; quia Memphis in solitudinem erit, et deseretur inhabitabilis.

Vitula elegans atque formosa Ægyptus : stimulator ab aquilone veniet ei.

Mercenarii quoque ejus, qui versabantur in medio ejus,

quasi vituli saginati versi sunt, et fugerunt simul, nec stare poterunt : Quia dies interfectionis eorum venit super eos, tempus visitationis eorum.

Vox ejus quasi æris sonabit : quoniam cum exercitu properabunt, et eum securibus venient ei, quasi ligna cadentes.

Succiderunt saltum ejus, ait Dominus, qui supputari non potest :

Multiplicati sunt super locustas, et non est eis numerus.

Confusa est filia Ægypti, et tradita in manu populi aquilonis.

Dixit Dominus exercituum Deus Israel :

Ece ego visitabo super tumultum Alexandriæ, et super Pharaonem, et super Ægyptum,

et super deos ejus, et super reges ejus,

et super Pharaonem, et super eos qui confidunt in eo.

Et dabo eos in manu quærentium animam eorum, et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, et in manu servorum ejus :

Et post hæc habitabitur sicut diebus pristinis, ait Dominus.

Et tu ne timeas, serve meus Jacob, et ne paveas, Israel ;

quia ecce ego salvum te faciam de longinquo, et semen tuum de terra captivitatis sue [Al.

tue] ;

et revertetur Jacob, et requiescet, et prosperabitur ; et non erit qui exterreat eum.

Et tu noli timere, serve meus Jacob, ait Dominus : quia tecum ego sum, quia consumam ego cunctas gentes, ad quas ejeci te.

Tevero non consumam, sed castigabo te in judicio, nec quasi innocenti parcam tibi.

Cap. XLVII. — Quod factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam contra Palestinos, antequam percuteret Pharaon Gazam :

Hæc dicit Dominus :

Ece aquæ ascendunt ab aquilone, et erunt quasi torrens inundans, et operiet terram et plenitudinem ejus, urbem et habitatores ejus.

Glamabunt homines, et ululabunt omnes habitatores terræ,

ab strepitu pompæ armorum, et bellatorum ejus, a commotione quadrigarum ejus,

et multitudine rotarum illius.

Non respexerunt patres filios manibus dissolutis pro adventu dicit,

in quo vastabuntur omnes Philisthim, et dissipabitur Tyrus et Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis.

Depopulatus est enim Dominus Palestinos, reliquias insulæ Cappadociæ.

Veni calvitium super Gazam :

conticuit Ascalon, et reliquias vallis earum : usquequo concideris ?

O mucro Domini, usquequo non quiesces ?

Ingrederi in vaginam tuam, refrigerare, et sile.

Quomodo quiescet, cum Dominus præceperit ei adversus Ascalonem, et adversus maritimas ejus regiones,

ibique condixerit illi ?

AD MOAB.

Cap. XLVIII. — Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel :

Væ super Nabob ! Quoniam vastata est, et confusa : capta est Cariathaim :

confusa est fortis, et tremuit.

Non est ultra exsultatio in Moab,

contra Eschon cogitaverunt malum.

Venite, et disperdamus eam de gente : ergo silens conticescos,

sequeturque te gladius.

Vox clamoris de Oronaim :

vastitas, et contritio magna.

Contrita est Moab :

annuntiate clamorem parvulus ejus.

Per ascensum enim Luith plorans ascendet in fletu : quoniam in descensu Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt :

Fugite, salvate animas vestras :

et eritis quasi myrice in deserto,

Pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitio- nibus, et in thesauris tuis,

tu quoque capieris :

Et ibit Chamos in transmigracionem,

sacerdotes ejus, et principes ejus simul.

Et veniet predo ad omnem urbem,

et urbs nulla salvabitur :

Et peribit vallis, et dissipabuntur campestria : quoniam dixit Dominus :

Date florem Moab, quia florens egredietur :

et civitates ejus desertæ erunt, et inhabitabiles. Maledictus, qui facit opus Domini fraudulentum :

et maledictus, qui prohibet gladium suum a sanguine.

Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua,

et requievit in facibus suis :

Nec transfusus est de vase in vas,

et in transmigracionem non abiit :

Idcirco permansit gustus ejus in eo,

et odor ejus non est immutatus.

Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus :

et mittam ei ordinatores, stratores laguncularum, et sternent eum,

et vasa ejus exhaurient,

et lagenas eorum collident.

Et confundentur Moab a Chamos,

sicut confusa est domus Israel a Bethel, in quam habebat fiduciam.

Quomodo dicitis :

Fortes sumus, et viri robusti ad præliandum ?

Vastata est Moab,

et civitates illius ascenderunt [Al. succiderunt], et electi juvenes ejus descenderunt in occisionem,

ait rex, Dominus exercituum nomen ejus.

¹ Exscriptores canonis Heb. ver. addiderunt de suo aliud adverbium, « desidiöse » scilicet, quod manu recentiori superpositum etiam reperitur in

ms. codice Corbelensi, num. 12. At mss. regius et Colbertinus Anticiensis purum habent sacrum contextum sine tali additamento. MARX.

Prope est interitus Moab, ut veniat :
et malum ejus velociter accurate nimis :
Consolamini eum omnes, qui estis in circuitu ejus ;
et universi, qui scitis nomen ejus, dicite :
Quomodo contracta est virga fortis,
baculus gloriosus ?
Descende de gloria,
et sede in siti, habitatio filiae Dibon :
Quoniam vastator Moab ascendit ad te, dissipavit
munitiones tuas.
In via sta, prospice, habitatio Aroer : interroga
fugientem, et eum [Al. ei] qui evasit, dic :
Quid accidit ?
Confusus est Moab,
quoniam victus est :
Ululate, et clamate,
annuntiate in Arnon, quoniam vastata est Moab.
Et judicium venit ad terram campestram ; super
Elon, et super Jasa, et super Mephath, et super
Dibon, et super Nabo,
et super domum Deblathaim, et super Charia-
thaim, et super Beth-Gamul,
et super Beth-Maon, et super Charioth, et super
Bosra,
et super omnes civitates terrae Moab, quae longe,
et quae prope sunt.
Abscissum est cornu Moab,
et brachium ejus contritum est, ait Dominus.
Inebriate eum, quoniam contra Dominum erectus
est :
et allidet manum Moab in vomitu suo,
et erit in derisum etiam ipse.
Fuit enim tibi in derisum Israel,
quasi inter fures reperisses eum :
Propter verba ergo tua quae adversus illum locutus
es, captivus duceris.
Relinquire civitates, et habitate in petra, habitato-
res Moab :
et estote quasi columba nidificans in summo ore
foraminis.
Ardivimus superbius Moab,
superbus est valde ;
Sublimitatem ejus, et arrogantiam, et superbiam, et
altitudinem cordis illius.
Ego scio, ait Dominus, jactantiam ejus ; et quod
non sit juxta eam virtus ejus, nec juxta quod

¹ « Vitulam conternantem », in quarto casu legunt
exemplaria canonica ac mss. omnes, uno excepto
Colbertina Aniciensi, qui sextum refinet casum
cum. Vulgata Latina nostra, ut sit sensus, « a
Segor vitula conternante usque ad Oronaim », id

poterat conata sit facere.
Ideo super Moab ejulabo,
et ad Moab universam clamabo,
ad viros muri ficitilis lamentantes.
De planctu Jazer plorabo tibi, vinea Sabama ;
propagines tuae transierunt mare,
usque ad mare Jazer pervenerunt :
Super messem tuam et vindemiam tuam, praedo
irruit.
Ablata est letitia et exultatio de Charmelo et de
terra Moab,
et vinum de torcularibus sustoli :
nequaquam calcator vine solitum celoura canta-
bit.
De clamore Esebon usque Eleale, et Jasa, dederunt
vocem suam.
A Segor usque ad Oronaim, vitula conternante¹ :
aquae quoque Nemrim pessimae erunt :
Et auferam de Moab, ait Dominus, offerentem in
excelsis,
et sacrificantem diis ejus.
Propterea cor meum ad Moab quasi tibia resonabit ;
et cor meum ad viros muri ficitilis dabit sonitum
tibi arum :
Quia plus fecit quam potuit,
idcirco perierunt.
Omne enim caput calvitium, et omnis barba rasa
erit :
In cunctis manibus colligotio,
et super omne dorsum cilicium.
Super omnia tecta Moab, et in plateis ejus omnis
planctus :
quia contrivi Moab sicut vas inutile, ait Dominus.
Quomodo victa est, et ululaverunt ?
Quomodo dejecit cervicem Moab, et confusus est ?
Eritque Moab in derisum,
et in exemplum omnibus in circuitu suo.
Haec dicit Dominus :
Ecce quasi aquila volabit,
et extendet alas suas ad Moab.
Capta est Carioth,
et munitiones comprehense sunt :
Et erit cor fortium Moab in die illa,
sicut cor mulieris parturientis.
Et cessabit Moab esse populus :
quoniam contra Dominum gloriatus est.

enim nominis et appellationis obtinet Segor, non
Oronaim, Isai. cap. xv. Latini tamen versio Pag-
nina, quam vocant interlinearem, eandem habet
lectionem quarti casus, « vitulam conternan-
tem », quod sua non caret probabilitate. *Manr.*

Pavor, et fovea, et laqueus super te, o habitator
Moab, ait Dominus.
Qui fugerit a facie pavoris cadet in foveam :
et qui conscenderit de fovea, capietur laqueo :
Adducam enim super Moab annum visitationis
eorum, dicit Dominus.
In umbra Esebon steterunt de laqueo fugientes¹ :
quia ignis egressus est de Esebon, et flamma de
medio Seon,
et devorabit partem Moab, et verticem filiorum
tumultus.
Vae tibi, Moab !
Peristi, popule Chamos :
Quia comprehensi sunt filii tui, et filiae tuae in ca-
ptivitatem.
Et convertam captivitatem Moab in novissimis
diebus, ait Dominus.

Hae usque judicia Moab.

AD FILIOS AMMON.

Cap. XLIX. — Haec dicit Dominus :
Nunquid filii non sunt Israel ?
Aut haeres non est ei ?
Cur igitur hereditate possedit Melchom, Gad :
et populus ejus in urbis ejus habitavit ?
Ideo ecce dies veniunt, dicit Dominus :
et auditum faciam super Rabbath filiorum Am-
mon fremitum praelii,
et erit in tumultum dissipata,
Filiaeque ejus igni succedentur,
et possidebit Israel possessores suos, ait Dominus.
Ulula, Esebon,
quoniam vastata est Ai :
Clamate, filiae Rabbath,
accingite vos ciliciis :
Flangite et circuite per sepes :
quoniam Melchom in transmigrationem ducetur,
sacerdotes ejus et principes ejus simul.
Quid gloriaris in vallibus ?
Defluxit vallis tua, filia delicata,
quae confidebas in thesauris tuis, et dicebas :
Quis veniet ad me ?
Ecce ego inducam super te terrorem, ait Dominus
Deus exercituum, ab omnibus qui sunt in cir-
cuito tuo :

¹ Scriptum in Hebraeo est כִּכְרוֹן quod est, « a
vi », puta hostium, sive ut LXX, ἀπὸ θανάτου.
S. vero pater medias litteras כִּ pro unica acce-

et dispergemini singuli a conspectu vestro :
nec erit qui congreget fugientes.
Et post haec reverti faciam captivos filiorum Am-
mon, ait Dominus.

AD IDUMAEAM.

Haec dicit Dominus exercituum :
Nunquid non est ultra sapientia in Theman ?
Perit consilium a filiis,
inutilis facta est sapientia eorum.
Fugite, terga vertite, descendite in voraginem,
habitatores Dedan :
Quoniam perditionem Esau adduxi super eum,
tempus visitationis ejus.
Si vindemiatores venissent super te,
non reliquissent racemum :
Si fures in nocte,
rapuissent quod sufficeret sibi.
Ego vero discooperui Esau,
revelavi abscondita ejus,
et celari non poterit :
Vastatum est semen ejus, et fratres ejus et vicini
ejus : et non erit.
Relinque pupillos tuos :
ego faciam eos vivere :
et viduae tuae in me sperabunt.
Quia haec dicit Dominus :
Ecce quibus non erat judicium, ut hiberent cali-
cem, bibentes bibent :
Et tu quasi innocens relinqueris ?
Non eris innocens,
sed bibens bibes.
Quia per memetipsum juravi, dicit Dominus,
quod in solitudinem, et in opprobrium, et in deser-
tum, et in maledictionem erit Bosra :
et omnes civitates ejus erunt in solitudine
sempiternas,
Auditum audivi a Domino,
et legatus ad gentes missus est :
Congregamini, et venite contra eam, et consur-
gamus in praelium :
Ecce enim parvulum dedi te in gentibus, contem-
ptibilem inter homines.
Arrogantia tua decipit te, et superbia cordis tui :
qui habitas in cavernis petrae,

perit ב, aut properante oculo, aut quod in suo ita
invenit Hebraico exemplari scriptum, כִּפֶּחַ,
quod interpretatur, revera, « a laqueo ».